

еано ти е' зъло и да та вѣатъ, рече мѸ філо-
 софатъ. 48. Ялфонса царьатъ Ярагонскій попы-
 таха го, да ли е' възможнъ да оуциромашѣи;
 а' той ѡтвѣща: не вѣ възможнъ, акъ са про-
 даваше оучинито. 49. Ягасікла Лаквемонскіатъ
 царь попытаха го какъ може едѣнъ самодѣр-
 жецъ да оудѣржи здраво царството си: и той
 ѡтвѣща: акъ оладѣва своитѣ люди каквото
 едѣнъ еаша своитѣ чада. 50. Ягисіла попы-
 таха: мѸжеството ли е' по горньо или прав-
 дината; а' той рече: акъ вѣхмы сѣнца правды
 не ны трѣбаше мѸжество. 51. МѸнікъ, като го
 подканаше сѣнъ мѸ да погоби малко воины:
 та да призамни еано полѣзно мѣсто, рече мѸ:
 щеш ли и ты да си едѣнъ ѡ тѣхъ; 52. Ян-
 тіпатръ подканаше афшкіѡн да стори еана
 неправдана работа: а' той мѸ рече: Янтіпатре
 не мѡжишь ма има' и за ласкатель и за при-
 атель. 53. Едѣнъ Я'оѣнанецъ са приемѣваше
 іфікратъ чи е' шиварьскій (терзійскій) сѣнъ:
 а' той мѸ рече: мойатъ родъ ѡ мене начѣва,
 а' твойатъ на тебе са совершава. 54. Яристо-
 телла попытаха: що испичѣли ѡ філософіата; а'
 той рече: да права ѡ самосѣбе си што дрѸ-
 гитѣ праватъ ѡ страхъ. 55. Едѣнъ крадецъ
 са ѡправдаваше на Димосоѣна и мѸ дѡмаше
 не знаѣхъ чи е' твоѣ а' той мѸ рече: ами не
 знаѣ ли чи не е' твоѣ; 56. Диогѣна попытаха
 чи' очѣ глѣдатъ: доврѣ; а' той ѡтвѣща на
 завѣстницитѣ, защо видѣдатъ и што не имашь.